

Tea Stilton

La llegenda del jardí

XINÈS

Estrella Polar

TeaSisters

El nom de Geronimo Stilton i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Coordinació de textos: Alessandra Berello i Chiara Richelmi / Atlantyc S.p.A

Col·laboració editorial: Carolina Capria i Mariella Martucci

Coordinació editorial: Daniela Finistauri

Editing: Viviana Donella

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta: Caterina Giorgetti (tinta) i Flavio Ferron (color)

Il·lustracions de la maleta: Barbara Pellizzari (disseny) i Flavio Ferron (color)

Disseny gràfic: Alice Iuri / TheWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Barbara Pellizzari (disseny) i Flavio Ferron (color)

Mapes: Caterina Giorgetti (disseny) i Flavio Ferron (color)

Il·lustracions interiors: Barbara Pellizzari, Chiara Balleello (disseny),

Federico Giretti i Antonio Campo (color)

Coordinació artística: Flavio Ferron

Assistència artística: Tommaso Valsecchi

Grafisme: Chiara Cebraro

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *La leggenda del giardino cinese*

© de la traducció: 2019, Maria Dolors Ventós

© 2017 - Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME

www.geronimostilton.com

© 2019, Editorial Planeta S. A.

© 2019, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

Primera edició: setembre del 2019

ISBN: 978-84-9137-860-0

Dipòsit legal: B. 15.417-2019

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

Tea Stilton

Estrella Polar

MISSIÓ «ANIVERSARI FANTÀSTIC»

La **NIT** havia caigut a l'Illa de les Balenes i els estudiants de la Universitat de Ratford eren a les seves habitacions: uns llegien, uns altres escoltaven **MÚSICA** i uns altres se n'anaven a dormir després d'una llarga jornada d'estudi.

A l'antic edifici tot estava en silenci i res es movia... **O GAIREBÉ RES!**

De sobte, dues ombres que van sortir d'una habitació van recórrer un tram del passadís amb **PASSES LLEUGERES** i, procurant no fer gens de soroll, van entrar en una altra habitació, no gaire lluny.

—**Ja som aquí, noies!**— va xiuxiuejar

Nicky, que es va **ASSEURE** al llit de Pamela, al costat de Paulina.

Mentrestant, Colette havia **ENCÈS** el llum de la tauleta de nit i havia apagat el de l'habitació.

—És millor així. Suficient per veure'ns, però **NO PROU FORTA** perquè qui passi pel costat s'adoni que som aquí.

—Per cert: n'esteu segures, que Violet no sospita res? —va preguntar Nicky.

—**SEGURÍSSIMES!** —va afirmar Paulina, somrient—. He enviat un missatge a Tanja i m'ha confirmat que Violet és al llit i dorm profundament.

—Perfecte! —va dir Colette, molt decidida—. Doncs ja podem **COMENÇAR** aquesta reunió supersecreta!

Colette, Pamela, Nicky i Paulina s'havien trobat sense que ho sabés Violet perquè li volien **ORGANITZAR** una sorpresa. Colette l'havia ano-

menat **Missió «Aniversari Fantàstic»**.
Al cap de pocs dies la seva amiga feia anys i to-
tes quatre li volien organitzar una petita **FÈS-
TÀ** sorpresa! Però tot plegat era més **COM-
PLICAT** que no es pensaven...

Cada vegada que una d'elles esmentava el seu **imminent** aniversari, Violet no semblava gens interessada, i no parava de **REPE-TIR** que era un dia com qualsevol altre i que no calia organitzar res d'**ESPECIAL**. I després canviava de tema sense donar cap pista que pogués ser útil a les seves amigues.

—**Se us ha acudit cap idea per al regal?**

—va preguntar Nicky.

Les noies es van **MIRAR** i van sospirar, desanimades.

—Cap ni una —va confessar Colette—. Ahir vaig demanar a Violet que m'acompanyés a fer unes compres, però cada vegada que li **EN-SENYAVA** una cosa que em pensava que li podia agradar, se la mirava amb indiferència o murmurava «**MMM... SÍ, ÉS BONIC...**» i jo comprenia que no ho trobava gens bonic!

—Ratford: tenim un **PROBLEMA!** —va observar Paulina, pensativa—. Falta molt poc

per a l'aniversari i encara no tenim cap idea
per a la **CÈLEBRACIÓ** ni per al regal!
A l'habitació en **PENOMBRA**, hi va caure
un silenci preocupat, mentre les noies s'espre-
mien el cervell per trobar una solució.

IDEA!

—Sabeu què us dic? —va exclamar Colette, poc després—. Que no necessitem que Violet ens doni **PISTES** per organitzar-li una festa amb tots els ets i uts! La coneixem prou perquè se'ns acudeixi **ALGUNNA COSA** que li agradi!

—Ben dit, Cocó! —va exclamar Pamela.

—Vejam... crec que a Violet **NO LI AGRADARIA** una festa d'aniversari multitudinària, voldria més celebrar-ho amb uns quants amics que s'estimi... com ara **nosaltres quatre!**

—I no hi pot faltar el te! —va afegir Nicky.

—Segur que li agradaria moltíssim estar enmig de la **NATURA** —va afegir Paulina—. Amb un rerefons de la seva estimada **música clàssica!**

Les quatre amigues es van mirar amb cara de **SATISFACCIÓ**.

I després van exclamar a cor:

—Li organitzarem un **PÍCHIC!**

—I quin regal li comprem? —va preguntar Paulina, novament preocupada—. No li agrada res de les botigues...

—Doncs li **REGALAREM** una cosa que no es trobi a les botigues! —va exclamar Colette. Després, en veure l'expressió perplexa de les seves amigues, va somriure i els va explicar—: Perquè els **REGALS**, els farem nosaltres amb les nostres manetes! Serà

la festa d'aniversari sorpresa

més sorprenent que s'hagi vist mai!

UN REGAL D'ALLÒ MÉS PRECIÓS!

Un cop decidit que la festa sorpresa per a la seva estimada amiga Violet seria un **PÍCNIC**, les altres Tea Sisters van anar per feina. En poc temps van trobar una clariana ombrosa al **JARDÍ** de la Universitat de Ratford, van fer i van embolicar els seus regalets, i van col·locar tot el que els faria falta en una bonica cistella de **VÍMET**.

I va arribar el dia tan esperat!

Durant tot el matí Colette, Pamela, Nicky i Paulina *van fer com aquell qui res*, però a la tarda van anar a l'habitació de Violet i, després de despertar-la de la becaina, la van *convèncer* per sortir.

—Es pot saber on
voleu anar? —els

va preguntar, fre-
gant-se els **ULLS**
endormiscada.

—Daixò... és que
aquest matí, men-
tre feia **FÚTING**,
he vist un roser
silvestre preciós
una mica més en-
llà de les pistes
esportives... —va
explicar Nicky,

mentre s'hi dirigien totes juntes—. I he pen-
sat que el podríem utilitzar com a tema per al
QUADRE que hem de pintar per a la classe
d'art.

En el fons, pensava la noia, allò no era cap
MENTIDA: el roser existia de debò, però

hi anaven per celebrar... un pícnic d'aniversari sorpresa!

—**JA HI ESTEM ARRIBANT**—va anunciar Paulina, vorejant la bardissa que portava cap a la clariana—. El **ROSER** que t'hem dit és a l'altre costat d'aquest arbu...

—**Ooooooh!**—va exclamar Violet, interrompent la seva amiga. Al seu davant, no solament hi havia el roser més **UFANÓS** i perfumat que havia vist mai, sinó que també hi havia parat un pícnic meravellós.

—Encara que tu insisteixis que és un dia normal i corrent, per a nosaltres el teu aniversari és **UN DIA ESPECIAL** i t'ho hem volgut demostrar! —li va explicar Colette, abraçant la seva amiga.

—**No calia...**—va dir Violet, sospirant—. Us vaig dir que era un dia normal i corrent perquè, per a mi, tots els dies són **ESPECIALS**... gràcies a vosaltres!

—Doncs avui serà un dia
SUPERESPECIAL! —va
exclamar Pamela, somrient.

Llavors les noies es van asseure a la
GESPA i, a poc a poc, Violet va des-

HE, HE, HE!
NOIES! ÉS... MERAVELLÓS!

cobrir totes les exquisideses que les seves amigues havien preparat per a aquell **BERENAR**, els detallets que havien escampat per tot el prat i la música que havien elegit com a *banda sonora* d'aquella tarda tan especial.

—Noies, tot és perfecte! —va exclamar Violet, posant la tassa de te buida al **PLATET**—. No sé com donar-vos les gràcies...

—Ei, para el carro! —va dir Nicky—. Que la festa encara no s'ha acabat: encara t'hem de donar els regals.

—**REGALS!**—va preguntar Violet, molt sorpresa.

—És clar! Quina mena d'aniversari seria, sense?! —va dir Colette—. I com que a les botigues **NO HI TROBÀVEM** res adequat per a l'ocasió, els hem fet amb les nostres manetes!

I amb un **SOMRIURE** d'alegria cada vega-

da més gran, Violet va desembolicar els seus regals, ideats i creats amb molt d'**amor** per les seves millors amigues!

Colette havia preparat una mascareta per a la cara amb **INGREDIENTS NATURALS**; Pamela, una capsa amb les pastes de te preferides de Violet; Nicky li havia personalitzat una samarreta per a les classes de **IOGA**, i Paulina havia fet un collage de fotografies que immortalitzava l'últim any que havien passat juntes.

—**No tinc paraules...**— va dir Violet després de desembolicar l'últim regal—. Ha estat un aniversari meravellós i vosaltres sou les **MILLORS AMIGUES** que podria desitjar!
Es van quedar una estona més a la clariana,

i quan el sol començava a **PONDRE'S**, van tornar a la universitat.

Tan bon punt van entrar a l'edifici, se'ls va acostar **CORRENT** Tanja, la companya d'habitació de Violet.

—Violet! —va exclamar la noia quan va arribar on eren les **cinc amigues**.

—Ei, Tanja, que passa alguna cosa? —li va preguntar Violet, preocupada.

—No, no —va dir ella, recuperant l'**A-É**—. És que Porfiri ha portat el correu i hi havia una **CARTA** per a tu... i quan he vist el segell, he pensat que podia ser important!

ÉS PER A TU! GRÀCIES!

Violet va agafar el sobre que li allargava la seva amiga, va mirar el **REMITENT** i se li va il·luminar la cara:

—És la cal·ligrafia del meu pare!

La noia el va obrir i, a mesura que anava **llegint**, els ulls se li omplien de llàgrimes.

—Els pares m'han escrit una carta de **FELICITACIÓ** preciosa —va explicar a les seves amigues—. I el seu regal d'aniversari és un bitllet d'avió perquè els **VAGI** a veure a la Xina!

**—OSTRES, ÉS UN REGAL
D'ALLÒ MÉS PRECIÓS!**

—va exclamar Pamela, contenta per la seva amiga.

—Doncs encara es pot superar —va afirmar Violet, que es va **ESCURAR EL COLL** i va llegir en veu alta un paràgraf de la carta—:

«Ja sabem que tornar a casa et farà molt feliç, i també que encara ho seràs més si ho fas amb les teves amigues del cor, i per això... us esperem a totes cinc!». El meu regal no és solament un viatge a la Xina —els va revelar—, sinó un viatge a la Xina amb les meves **millors** amigues!

—Vols dir que... —va murmurar Colette, **IN-CRÈDULA**.

—Sí! —va assentir Violet—.

PREPAREU LES MALETES:

marxem d'aquí a
dues setmanes!

